

[Waldorff.]

nu bliver fastsat i en bekendtgørelse. Desuden ligger der i lovforslaget muligheder for at skride ind over for andre stoffer, hvad vi mener er en fordel.

Det, som må være konklusionen, er altså, at der må udøves et ret beslutsomt pres på de instanser, som har med denne sag at gøre. Vi skal i hvert fald nok gøre vores til, at man hurtigst muligt kommer videre end til den nedsættelse, som man her har planlagt.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg skal kun gøre den korte bemærkning, at jeg såmænd ikke tror, at uenigheden er så stor inden for partierne her i salen. Sandheden er, at vi vel alle sammen ønsker at få nedsat disse grænser så meget som muligt.

Det, der er det afgørende i denne sag, er, at miljøstyrelsen har ment, at der er en række problemer omkring blyforureningen, der bør belyses bedre, inden vi går videre, end vi gør i øjeblikket. Der er for det første undersøgelser af blyforureningens sundhedsskadelige virkninger, for vi ved, der i øjeblikket er en undersøgelse i gang på Københavns universitets hygiejniske institut, der undersøger blyforureningens sundhedsskadelige virkninger, ligesom man gør i det svenske naturvårdsnæmd, hvor vi vil have adgang til de resultater, man dér når frem til. For det andet er der befolkningens faktiske belastning med bly, som også er ved at blive undersøgt.

For det tredje er der undersøgelser af andre muligheder for reduktion af blybelastningen, hvor der eventuelt vil kunne opnås en tilsvarende eller større effekt med indsats af mindre midler. For det fjerde er der undersøgelser af de raffinaderimæssige forhold efter iværksættelsen af den foreslåede grænse på 0,40 g pr. l, hvilket giver bedre mulighed end i dag for at bedømme mulighederne for og omkostningerne ved en yderligere reduktion. Endelig er der for det femte undersøgelser vedrørende virkningerne af blyfattig benzin på udstødningsgassens sammensætning, og det er også en af de ting, jeg har svaret på.

Jeg synes, det er væsentligt, at det indgår i et arbejdsprogram, som jeg har bedt om at man fremmer mest muligt, så vi kan komme tilbage til denne sag så hurtigt som muligt. Jeg synes også, det er rigtigt at gøre opmærksom på, at det er det, der er begrundelsen for, at vi ikke går videre i denne omgang. Der mangler nogle

undersøgelser, der giver os større sikkerhed for, hvad vi kan opnå.

Så vil jeg blot lige tilføje, at på grund af valget i februar er hele behandlingen af dette forslag blevet forsinket, og det kan blive svært at nå at sætte bekendtgørelsen i kraft den 1. november. Men det er noget, vi må vende tilbage til, hvis det skulle ske, at man måtte udsætte det en måned eller to for at få alle tingene på plads.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget om en ny affattelse af § 1 forkastedes med 106 stemmer mod 36.

§§ 1-7
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af toldloven.

(Lovforslag nr. L 87. Fremsat 15/3 77. Første behandling 12/4 77. Betænkning 13/5 77.)

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende 2 ændringsforslag:

Af *Arentoft* (FP):

Til § 1.

Nr. 24 udgår.

B e m æ r k n i n g e r.

Det må være rimeligt at udskyde revisionen af dette afsnit af toldloven, til de undersøgelser, ministeren for skatter og afgifter har indvilget i at foretage, er afsluttet. Såfremt undersøgelserne sort på hvidt kan dokumentere, at et toldoplæg i Padborg vil være den mest samfundsgavnligste løsning, kan ministeren for skatter og afgifter fremsætte forslag om ændring.

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1.

Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:

»01. § 23, nr. 4, affattes således:

»4. Lastpaller, containere, sættevogne og tilbehør og udstyr til containere og sættevogne under samme betingelser som anført under nr. 2 samt reservedele og lignende artikler til reparation af containere og sættevogne, hvis de efter afsluttet reparation genudføres sammen med disse«.

B e m æ r k n i n g e r.

Ifølge toldlovens § 34, stk. 1, nr. 3, kan der indrømmes midlertidig toldfrihed for bl. a. sættevogne, når de benyttes af uden for toldområdet hjemmehørende virksomheder og ikke anvendes til indenlandsk transport. Forslaget betyder, at sættevogne ligestilles med containere, der kan indføres toldfrit alene mod den i § 23, nr. 2, beskrevne genudførselsforpligtelse. Forslaget er tiltrådt af Industrirådet og Landsforeningen Danske Vognmænd.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Arentoft (FP):

Det fremgår helt klart af betænkningen til forslaget om ændring af toldloven, at et af de kontroversielle punkter under udvalgsbehandlingen har været § 1, nr. 24. Der står i betænkningen:

»Ministeren har i denne forbindelse oplyst, at nævnte bestemmelse alene tager sigte på oprettelse af et toldoplag i Padborg, og at tilladelsen hertil først vil blive givet efter en nærmere forhandling med de relevante instanser. Ministeren har yderligere oplyst, at der som grundlag for forhandlingen vil indgå en analyse af de med beslutningen forbundne konsekvenser, særlig med henblik på toldoplagene i Århus og Københavns frihavne«, og altså dermed deres status som basishavne.

Jeg vil i den forbindelse gerne henlede opmærksomheden på en artikel i Børsen i dag på side 13 af Peter Rosendal under overskriften »Katastrofe hvis godsunderlaget for basishavne hules«. Den forklarer i øvrigt også på

en udmærket måde, hvad en basishavn er, og hvad det betyder, hvis de to danske basishavne ikke kan forblive basishavne.

Da jeg går ud fra, at denne undersøgelse, som ministeren nu skal foretage, vil tage nogle måneder, og jeg finder, at det er rigtigere, at det er folketinget, der vedtager ting, og ikke folketinget, der giver ministeren for store bemyndigelser, har jeg fremsat mit ændringsforslag, som går ud på, at nr. 24 i § 1 udgår.

Såfremt denne undersøgelse viser, at det samfundsmæssigt og samfundsøkonomisk er rigtigt at lave et toldoplag i Padborg, og at det ikke vil skade Århus og København, kan ministeren i oktober måned, hvis undersøgelsen da er færdig, og den er vel underbygget, fremsætte et forslag om ændring af toldloven, og så kan det jo hurtigt blive vedtaget.

Freddy Madsen (DKP):

De spørgsmål i lovforslaget, der har været mest omdiskuteret, er jo spørgsmålet om toldoplag i Padborg. Det kan synes, som om det er en lille sag, men det er i virkeligheden en sag med meget vidtrækkende konsekvenser, idet spørgsmålet, hvilket hr. Arentoft allerede har nævnt, består i, hvorvidt Århus og København på en række områder kan opretholde deres nuværende status som basishavne. Selv små ændringer på området, både med hensyn til føderuter og til de muligheder, der er for de store linjeselskaber for at få den nødvendige godsmængde i disse havne, vil være af betydning for, hvorvidt de fortsat bliver anløbet.

Det betyder også, at den udvikling vil fortsætte, hvad vi naturligvis er modstandere af, og som jo er en del af vores medlemskab af EF, at en stadig større del af linjerne skal rykke sydover, at en større del af erhvervslivet i vores land skal udsultes til fordel for en udvikling, som i stadig højere grad vil begunstige vore partnere i EF. Det er vi naturligvis modstandere af.

Jeg tror ikke, man skal betragte det, selv om nogle kan være fristet til det, som blot en Århushistorie. Det er i høj grad et spørgsmål om København, men det har også nogle mere vidtrækkende konsekvenser for hele udviklingen i Danmark. Der er også problemer på en anden led med hensyn til, hvor interesse-rede vi er i det, med de konsekvenser det vil medføre, i retning af en ændring af trafikken fra søvejene og over til landevejene. Det er et

[Freddy Madsen.]

spørgsmål om de problemer, det vil give, hvilket er fremhævet af landbruget, med en fordyrelse af hele grovareimporten og en række andre problemer.

En række af disse ting kan naturligvis analyseres, men en del af dem kan man ikke komme længere med, end man er på nuværende tidspunkt. Hvordan forestiller flertallet i denne sal sig, at man skal kunne analysere, hvad der vil ske i fremtiden, i det øjeblik man har gennemført disse bestemmelser? Det kan man naturligvis have gisninger om, men alle disse gisninger må gå på, at det, der skal foregå, også set fra et samfundsmæssigt standpunkt er skadeligt.

Vi afviser altså lovforslaget, men kan i denne situation tiltræde det ændringsforslag, som er stillet af hr. Arentoft.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Det er dybt deprimerende at høre de sidste to indlæg, særlig når man tager i betragtning, hvilket standpunkt de to partier har taget. Jeg tænker på DKP og ikke mindst på fremskridtspartiet. Når jeg særlig fremhæver fremskridtspartiet, så er det fordi der ikke er nogen grund til at skjule, at hr. Arentofts synspunkt er stik imod den indstilling, som fremskridtspartiets medlemmer af skatteudvalget har taget. Hvis denne opfattelse skulle være forkert, så lader jeg mig gerne belære her fra talerstolen.

Hr. Arentoft, som jeg ellers fra andet udvalgsarbejde kender som en fornuftig og saglig politiker, rider ligesom hr. Freddy Madsen i dette tilfælde en lokal hest til døde på et grundlag, som er mere end spinkelt. Lad mig derfor sige, at hvis hr. Arentofts ændringsforslag, nu støttet af hr. Freddy Madsen, skulle blive vedtaget, så betyder det simpelt hen, at de eksisterende muligheder for udlændinge til at toldoplægge varer her med henblik på reeksport, afskæres. Vi indtjener i dag valuta på denne form for toldoplæg, og det vil altså sige, at hvis man vedtog dette, så ville vi miste ganske betydelige valutaindtægter. Det kan næppe være overvejet.

Derfor vil jeg sige, at det er en rimelig formulering, som et overvejende flertal i skatteudvalget har tilsluttet sig, at forhandlinger med de relevante organisationer skal finde sted, forinden bemyndigelsen benyttes til at etablere et toldoplæg i Padborg. Jeg har kunnet tiltræde

det forlig, der foreligger her, og jeg håber meget, at tinget kan gøre det samme.

Jeg må sige, at de konsekvenser, der er talt om for Århus havns vedkommende med hensyn til dens mulige fortsættelse som basishavn er fri fantasi.

Ellemann-Jensen (V):

De problemer, der er rejst omkring toldoplæg, er altså ikke kun, som ministeren siger her, rent lokale problemer. Det er indlysende, at den sag er ikke klart oplyst. Man har ikke forsøgt at skønne over, hvilke virkninger de forskellige handlinger kan have.

Det fremgår af betænkningen, at der var et klart flertal for uden videre at give ministeren bemyndigelsen. Det var et flertal, der bl.a. bliver skabt ved den helt klare holdning, fremskridtspartiet tager til spørgsmålet, og derfor forekommer det besynderligt, at det netop er et medlem fra fremskridtspartiet, der nu kommer med forslag om, at man uden videre skal tage den del ud af lovforslaget. Det tyder ikke på, at man i fremskridtspartiets gruppe har nogen synderlig udviklet indbyrdes kommunikation.

Vi vil stemme imod hr. Arentofts ændringsforslag. Vi vil stemme imod på den måde at trække bemyndigelsen ud, og det vil vi, fordi det efter vores opfattelse er mere værdifuldt, hvad der står i en betænkning. Der står, at ministeren først må udnytte sin bemyndigelse efter at have foretaget den saglige analyse af tingene, som han burde have foretaget for længe siden, og efter at have konfereret med alle involverede, relevante parter. Det er lidt besynderligt, på sin vis også lidt sørgeligt, at det er nødvendigt at fortælle en minister den slags ting i en betænkning. Ministeren har åbenbart følt sig så bundet af sin forgængers løfter om at etablere toldoplæg i Padborg, at vi må fortælle ministeren, at han altså skal undersøge konsekvenserne af sine handlinger, før han foretager sine handlinger, men vi finder, det er en rimelig binding, der er lagt på ministerens handlefrihed i de bemærkninger i betænkningen.

Jeg vil gerne understrege, at det er ikke muligt for nogen, der sidder i udvalget, at indtage en holdning til spørgsmålet om, hvorvidt det er rigtigt eller forkert at lave toldoplæg i Padborg, hvorvidt man risikerer de konsekvenser, der er lagt frem fra Århus havn. Vi må alene konstatere, at det har ikke været muligt for os at få

[Ellemann-Jensen.]

en saglig analyse. Derfor pålægger vi nu ministeren at foretage den, uden at vi derved på nogen måde har taget stilling til, hvad der til sin tid så skal ske.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette er jo en sag, som i meget høj grad har fremkaldt følelser, både på den ene og den anden side. Jeg vil gerne redegøre her for den stilling, som jeg har taget til lovforslaget.

I 1971, da vi gennemførte den nye toldlov, blev det fastslået af et stort flertal omfattende venstre, konservative og radikale her i salen, at det var væsentligt, at vi nu fik en ren toldlov, en toldlov der ikke gav mulighed for undtagelser.

I 1971 blev det fremført, at når man trods alt havde bevaret Københavns frihavn til trods for udtalelserne i 1970, så måtte man også gennemføre et frilager i Århus for at ligestille de to basishavne, vi havde i Danmark.

Dengang blev det foreslået fra den daværende regerings side, det var en socialdemokratisk regering, at man skulle give ministeren en almindelig bemyndigelse til at lave særregler og undtagelser. Det radikale venstre gik imod en bemyndigelse til at lave særregler og undtagelser, på akkurat samme måde som vi gør det her i dag. Vi ønsker ikke bemyndigelser til ministeren til i almindelighed at dispensere. Vi mener, at i sådanne tilfælde, hvor der skal dispenseres, bør der en særlig lovgivning til. Det mente vi i 1970, det mente vi i 1971, da det drejede sig om Århus, og det mener vi her i 1976, når det drejer sig om Padborg.

Nu er det lykkedes at få en meget klar definition af, hvad den bemyndigelse skal bruges til. Den skal kun bruges – eventuelt – i ét bestemt tilfælde, nemlig Padborg. Dermed er vi nået meget langt i retning af at opfylde de ønsker, som de radikale har på dette punkt, nemlig at der skal en særlig vurdering til i hvert enkelt tilfælde.

Jeg vil understrege det, som venstres ordfører hr. Ellemann-Jensen sagde: da vi ikke har undersøgelsens resultat, er det i dag ikke muligt at sige, om det er rimeligt, at toldoplaget kommer, eller det ikke kommer. Jeg havde været tryggere ved, at det var folketinget, der foretog vurderingen af undersøgelsen, men skal herved sige, at det næstbedste er naturligvis, at ministeren har lovet, før han giver nogen tilladelse, at foretage en undersøgelse.

Som konsekvens af dette skal jeg meddele, at den radikale gruppe ikke agter at stemme for det ændringsforslag, som hr. Arentoft har stillet. Det er ikke engang lykkedes for hr. Arentoft at overtale ét eneste af sine partimedlemmer til at støtte sig, efter hvad han selv meddeler, og når det ikke engang kan lykkes, og fremskridtspartiet har sagt, at uanset om man har en undersøgelse eller ej, så vil man gå ind for bemyndigelsen til ministeren, så kan jeg ikke se, at det ville være andet end en tom demonstration af stemme for hr. Arentofts ændringsforslag. Jeg skal derfor meddele, at det agter vi ikke at gøre.

Glensgård (FP):

Jeg er helt enig med hr. Bernhard Baunsgaard i hans afsluttende bemærkninger.

Jeg havde egentlig ikke forventet, at det var nødvendigt, jeg gik på talerstolen, men jeg må gøre det efter bemærkningerne fra hr. Ellemann-Jensen, som nævnte noget om kommunikationsproblemer. Der har ingen kommunikationsproblemer været i fremskridtspartiets folketingsgruppe om denne sag. Hr. Arentoft står fuldstændig alene med sit ændringsforslag, og vi er 25 mennesker, der klart vil afvise ændringsforslaget. Det er et dårligt ændringsforslag. Forholdene omkring toldoplaget i Padborg er nøje undersøgt under udvalgsarbejdet, og vi er glade for, at det lykkedes at få ministeren til at stå fast over for de bestræbelser, der var i udvalgsarbejdet på at få bestemmelsen om toldoplæg trukket ud af lovforslaget. Vi er glad for, fremskridtspartiet er glad for, at vi har fået toldoplaget. Vi beklager, at der er stillet dette ændringsforslag uden for betænkningen.

Ole Olsen (SF):

Hidtil har det omtrent været en ren Århushistorie. Jeg er altså ikke fra Århus, men det skal ikke forhindre mig og socialistisk folkeparti i at tiltræde de bemærkninger, som hr. Bernhard Baunsgaard er fremkommet med her. At vi så med hensyn til lovforslaget som helhed kommer til et andet resultat, idet vi synes, det er et dårligt lovforslag, er en anden side af historien. Vi går imod lovforslaget som helhed. Vi har følt os rolige ved de udtalelser, ministeren er kommet med, og vi bliver derfor nødsaget til – i modsætning til DKP – at stemme imod det ændringsforslag, der er fremsat af hr. Arentoft.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg må sige, at det forekommer mig at være en højst ejendommelig stilling, hr. Bernhard Baunsgaard, hr. Ellemann-Jensen og nu sidst hr. Ole Olsen tager til spørgsmålet om toldoplæg. Nu pålægger man ministeren at foretage en analyse, og det synes jeg da er en udmærket ting, og det er jo rigtigt, at der vil gå nogen tid med den analyse. Så er det helt ubegribeligt, at man ikke beder ministeren vende tilbage her til tinget og fremsætte et forslag om ændring af loven, hvis det viser sig, at det bliver nødvendigt på det tidspunkt. Hvorfor skal ministeren have bemyndigelsen på nuværende tidspunkt, når sagen hviler på et så usikkert grundlag, som man selv erkender?

Arentoft (FP):

Det er korrekt, som hr. Glensgård siger, at jeg står alene i min gruppe, men det viser kun bredden i gruppen, at et sådant standpunkt kan man få lov at indtage. Jeg har derfor fremsat dette ændringsforslag uden for betænkningen.

Det forekommer mig, at skatte- og afgiftsministeren ligesom foregriber resultatet af denne undersøgelse. For mig var det næsten, som om ministeren på forhånd vidste: ja men det bliver da til det toldoplæg, for den undersøgelse bliver sådan, som jeg gerne vil have den. Det er dér, min bekymring kommer ind, og det er derfor forslaget er fremsat.

Ministeren angreb mig for at handle lokalpolitisk. Jeg vil bare sige, at dette ændringsforslag vedrører dog såvel Århus som København, og jeg kan jo ikke være to steder, vel?

Camre (S):

Med den formulering, der nu findes i betænkningen, er det klart, at ministeren først efter en nærmere trafikøkonomisk analyse vil kunne udnytte sin bemyndigelse til at etablere et toldoplæg i Padborg, og jeg vil gerne sige, at den socialdemokratiske folketingsgruppe har fuld tillid til, at ministeren først efter nøje overvejelser vil tage stilling, og at han ikke vil etablere et toldoplæg, hvis disse analyser måtte vise, at det vil være skadeligt for Århus havns stilling som basishavn.

På den baggrund skal jeg på den socialdemokratiske gruppes vegne anmode om, at man stemmer det af hr. Arentoft stillede ændringsforslag ned.

Bernhard Baunsgaard (RV):

En kort bemærkning i anledning af det, hr. Glensgård bemærkede før. Han sagde, at udvalget nøje havde undersøgt sagen under udvalgsarbejdet. Det må jeg desværre dementere, for udvalget har ikke haft nogen muligheder for at undersøge sagen. Men ministeren har lovet, at han vil forhandle med de relevante instanser, det står i betænkningen, og at han vil foretage en analyse af de med beslutningen forbundne konsekvenser. Det er det, der skal ske nu. Det er det, vi ikke har kunnet gøre i udvalget. Som jeg sagde før, kunne jeg nok have ønsket, at vi kunne gøre det i udvalget.

Jeg kan i den forbindelse henvise til, at ministeren for offentlige arbejder, hr. Kjeld Olesen, i det sidste bilag, han har sendt til udvalget, påpeger, at det vil være nødvendigt at overveje og analysere tingene nøjere, før man giver tilladelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget af ministeren for skatter og afgifter (se foran) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget af Arentoft (FP) (se foran) forkastedes med 135 stemmer mod 15.

§ 1, med den foretagne ændring, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m.v. (Familieoverdragelser af landbrugsejendomme).

(Lovforslag nr. L 160. Fremsat 14/3 77. Første behandling 26/4 77. Betænkning 13/5 77).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.